

Økonomi- og indenrigsminister Morten Østergaards talepapir

Det talte ord gælder

Anledning: Samrådsspørgsmål R

Tid og sted: Torsdag den 30. april kl. 12-13:30

Spørgsmål R:

”Ifølge tal fra Danmarks Statistik er antallet af indvandrere og efterkommere i Danmark ca. 650.000, og i 2014 havde Danmark en rekordindvandring på ca. 65.000 udenlandske statsborgere. Antallet af indvandrere og efterkommere svarer således i dag til ca. 12 pct. af den danske befolkning. Vurderer ministeren på den baggrund, at omfanget af indvandringen til Danmark er på et tilfredsstillende niveau, eller vurderer ministeren, at den samlede indvandring til Danmark er for voldsom set i forhold til størrelsen på den danske befolkning? I fald regeringen finder, at det nuværende omfang er på et tilfredsstillende niveau, bedes ministeren redegøre for - og under hensyntagen til at antallet af indvandrere og efterkommere forventes at stige til over 1. mio. frem mod 2050 og dermed svare til 18 pct. af den danske befolkning - hvor stor en tilvækst regeringen vil opfatte som for voldsom for det danske samfund?”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Svar på spørgsmål R:

Danmarks befolkning bestod 1. januar 2015 af 5.659.715 personer. Heraf var 657.473 indvandrere og efterkommere, hvilket svarer til 11,6 procent af befolkningen. Heraf var 423.260 fra ikke-vestlige lande, hvilket svarer til 7,5 procent af befolkningen.

Og ganske rigtigt havde Danmark i 2014 en meget stor indvandring på knap 65.000 udenlandske statsborgere. Samtidigt skete en udvandring på ca. 29.000 personer. Nettoindvandringen af udenlandske statsborgere var således på knap 36.000 personer, hvilket er væsentligt over niveauet for de foregående år.

Tallet afspejler, at i 2014 fik 6.100 mennesker asyl, og 6.200 blev familiesammenført. Ca. 35.000 fra EU- eller EØS-lande fik arbejdstilladelse, ca. 12.000 fra andre lande kom hertil for at arbejde og ca. 12.000 for at studere.

Krig og ulykke andre steder i verden er således ikke den eneste årsag til indvandringen. Der er mange forskellige. Og en af de væsentlige er, at folk kommer hertil for at arbejde.

Jeg vil gerne slå fast, at udlændinge, der kommer til Danmark for at arbejde, er en vigtig ressource, vi skal tage imod og udnytte. Det er afgørende for vores velstand fremadrettet, at vi kan få kvalificerede medarbejdere til vores virksomheder.

For dygtige og hårdtarbejdende mennesker fra hele verden bidrager til forskning, udvikling og produktion i Danmark – og medvirker dermed til at skabe arbejdspladser og velstand.

Vi får fremover endnu mere brug for udlændingene på vores arbejdsmarked. Dansk erhvervsliv efterspørger allerede mere

international arbejdskraft, så ordrer, vækst og velstand ikke forsvinder mellem fingrene på vores virksomheder.

Og der er mange positive effekter af kvalificeret international arbejdskraft. Udenlandske eksperter bidrager med ny viden, forskning og innovation. De har kendskab til, hvilke krav og ønsker vi bliver mødt med på nye markeder.

God adgang til kvalificeret arbejdskraft er også et vigtigt beslutningsparameter, når virksomheder skal placere nye investeringer.

Samtidig er det trist, at der er så mange flygtninge rundt om i verden i dag.

Vi har, som andre lande, et ansvar for verdens flygtninge. Når antallet af asylansøgere er rekordhøjt, skal vi fortsat give asyl til de flygtninge, som har krav på vores beskyttelse.

Vi skal også hjælpe i nærområderne, hvor langt de fleste flygtninge er. Derfor vil vi ikke som oppositionen skære i udviklingsbistanden. Udviklingsbistand modvirker fattigdom, ekstremisme og flygtningestrømme.

Så når der spørges til, om omfanget af indvandringen til Danmark er på et tilfredsstillende niveau, kan jeg kun svare: Vi har brug for mere udenlandsk arbejdskraft, og vi skal hjælpe mennesker i nød.

Spørgeren ønsker også at vide, hvor stor en tilvækst, der vil være for voldsom for det danske samfund.

Det forventes ganske rigtigt ifølge Danmarks Statistik, at befolkningen i 2050 vil være på ca. 6,2 mio. personer. Heraf vil knap 18 procent være indvandrere og efterkommere. Indvandrere og efterkommere fra ikke vestlige lande vil udgøre 11 procent, mens 7 procent vil have en vestlig baggrund.

I mine øjne bør det ikke få nogen til at falde ned af stolene. Og jeg anser det for unuanceret og overfladisk, hvis vi drejer fokus i debatten hen på et præcist tal for, hvornår tilvæksten bliver for stor.

For i relation til *hvad* skal vi forstå det tal? Vores kultur? Vores velfærdssamfund? Vores etnicitet? Vores religion?

Jeg går ikke op i, hvor folk kommer fra, eller hvor deres forældre kommer fra. Til gengæld går jeg i allerhøjeste grad op i, hvordan vi sikrer, at dem, der kommer hertil, bliver en del af vores fællesskab.

Det, vi skal have fokus på, er, at alle indvandrere og deres efterkommere skal bidrage til samfundet og blive en del af det fællesskab, det bygger på.

Fællesskabet skal ikke være kendetegnet ved en hjerte- og hjerneløs ensretning: *"Det drejer sig ikke om, at alle skal begynde at spise frikadeller,"* som dronningen for nyligt udtalte.

Det afgørende er derimod, at alle mennesker – nye som gamle danskere – har behov for at vide, at der er brug for dem. Derfor skal vi stille de samme krav og have lige så store forventninger til

flygtninge og indvandrere, som vi har til hinanden. Særligt når det handler om at blive en del af arbejdsmarkedet.

Vi skal åbne vores fællesskaber og være tydelige omkring vores forventninger til nye borgere. De skal tage medansvar og bidrage aktivt efter bedste evne. Vellykket integration er en fælles opgave.

Med regeringens udspil 'Alle skal bidrage' lægger vi op til en styrket integrationsindsats med fokus på beskæftigelse.

Det indebærer markante ændringer af det treårige integrationsprogram. I dag er kun en ud af ti i arbejde eller uddannelse efter et år i programmet, og derfor vil vi indføre et nyt, der er langt mere rettet mod job eller uddannelse end tidligere.

De mennesker, der ikke umiddelbart kan få et rigtigt job, får dermed ret og pligt til et virksomhedsrettet tilbud, som for eksempel løntilskud eller virksomhedspraktik.

Også unge under 30, som ikke har en kompetencegivende uddannelse, skal – på samme måde som unge på kontanthjælp – have et uddannelsespålæg og modtage uddannelseshjælp.

Vi vil også gøre mere for, at de nytilkomne i højere grad kan bruge deres uddannelser og erfaringer fra hjemlandet: blandt andet ved at være hurtigere til at vurdere deres kompetencer, så de kan komme ud og være en ressource i fællesskabet.

For indvandrere og flygtninge, der har været her i flere år, og som står udenfor arbejdsmarkedet, vil vi gennemføre forsøg med en virksomhedsrettet indsats. I dag kan vi nemlig se i

kontanthjælpssystemet, at ikke-vestlige indvandrere modtager en mindre aktiv indsats end personer med dansk oprindelse.

Regeringen har sat tre nationale mål for indsatsen. I 2020 skal

- 10.000 flere indvandrere og efterkommere være i arbejde
- forskellen skal være mindre mellem andelen af unge med dansk baggrund og andelen af unge indvandrere og efterkommere, der gennemfører en ungdomsuddannelse,
- og mindst 75 procent skal bestå danskprøven inden 5 år fra påbegyndelse af danskuddannelsen i integrationsprogrammet.

Med de konkrete mål ønsker vi at skabe et stærkt og vedholdende fokus på resultater.

Og vi vil følge udviklingen. Både i regi af regeringens integrationsbarometer og ved systematisk benchmark af kommunernes indsatser, som vi løbende vil drøfte med KL.

Heri ligger også en forståelse af, at der skal ske et løft hos kommunerne. Der er for store forskelle i deres resultater – også når der tages højde for variation i rammevilkår og indvandrernes baggrund.

Derfor har vi indgået et partnerskab med KL om styrkelse af indsatserne. Det indebærer, at de 20 kommuner, der indgår i partnerskabet, skal sætte ambitiøse mål, følge op på resultaterne, anvende de indsatser, som vi ved virker, og ikke mindst videndele med hinanden.

Samtidigt foretager vi et eftersyn af både reguleringen og finansieringen af området, så vi kan sikre, at der er sammenhæng

mellem mål, regler, viden om effektive indsatser og økonomiske incitamenter.

Lad mig afslutningsvis kort opsummere:

Vi har behov for udenlandsk arbejdskraft, både nu og i fremtiden.

Indvandringen udgør ikke en trussel mod samfundets sammenhængskraft, men understreger behovet for en effektiv integrationsindsats.

Andre kulturer beriger os. Og med en lille reference til Benny Andersen og Per Vers vil jeg derfor opfordre til, at vi ser os selv som verdensborgere i Danmark. Det indebærer, at vi brænder for både Dannebrog og for at danne bro.